

Nr 491

Av fru Löfqvist och fru Holmqvist, om förhöjning av mödrahjälp.

I Kungl. Maj:ts proposition nr 38/1937, om förslag till förordning om mödrahjälp, motiveras reformen med vissa familjepolitiska skäl. Befolkningsutredningens »Kris i befolkningsfrågan», satte synbara spår i den allmänna uppfattningen angående familjepolitiken. Reformen som sådan har haft och har fortfarande en mycket stor betydelse för de ensamma mödrarna och familjer med mycket små inkomster. Värdet av reformen har dock urholkats väsentligt, främst genom penningvärdeförsämringen.

Budgetåret 1953/54 anslogos 10 000 000 kr., och nettoutgifterna blevo 8 960 562 kr. 1954/55 anslogos 6 000 000 kr., nettoutgiften slutade på 7 191 541 kr. För budgetåret 1955/56 skars anslaget ytterligare ned till 4 500 000 kr. med motiveringen att sjukförsäkringens moderskapshjälp nu kom att få en vital betydelse. Att lagen om moderskapshjälp också fått en betydelse av stor vikt, särskilt för de förvärvsarbetande kvinnorna, är ostridbart. Men problemet för de ensamstående mödrarna är därför ej helt löst, och svårigheterna inför ett barns väntade ankomst äro lika svåra för såväl dessa ensamstående som av en eller annan anledning ej kan komma i åtnjutande av moderskapspenningens tilläggspenning som för familjer med små inkomster.

Penningvärdeförsämringen och den nu allmänt erkända standardefterläpningen för barnfamiljerna motiverar att den behovsprövade mödrahjälpens ges möjlighet att hjälpa just när hjälp är av största behovet påkallat.

Med hänvisning till vad ovan sagts hemställa vi,

att riksdagen måtte besluta att mödrahjälp skall utgå med högst 900 kronor vid enbarnsfödelse och med 1 200 kronor vid flerbarnsbörd, samt att beloppet för mödrahjälp uppräknas till kronor 6 000 000.

Stockholm den 26 januari 1956

Thyra Löfqvist

Mary Holmqvist
